

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 1762/92

af 29. juni 1992

om gennemførelse af protokollerne om finansielt og fagligt samarbejde indgået af Fællesskabet med tredjelandene i Middelhavsområdet

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 235,

under henvisning til afgørelserne om indgåelse af protokollerne om finansielt og fagligt samarbejde mellem Fællesskabet og tredjelandene i Middelhavsområdet, i det følgende benævnt »protokollerne«,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾,
og

ud fra følgende betragtninger:

Ifølge protokollerne skal der ydes bistand i form af gavebistand, lån på særlige vilkår og bidrag til dannelse af risikovillig kapital over Fællesskabets budgetmidler og ydes lån af egne midler fra Den Europæiske Investeringsbank, i det følgende benævnt »Banken«;

der bør fastsættes regler, herunder forvaltningsmæssige regler for det finansielle samarbejde;

i forbindelse med lånetransaktioner, der omfatter rentegodtgørelse, hænger Bankens ydelse af et lån af egne midler og ydelse af rentegodtgørelse over Fællesskabets budgetmidler nødvendigvis sammen og betinger hinanden; Banken kan ifølge sine vedtægter ved en enstemmig afgørelse i bestyrelsen i tilfælde, hvor der foreligger en negativ udtalelse fra Kommissionen, beslutte at yde et lån af egne midler under forudsætning af, at der ydes rentegodtgørelse; fremgangsmåden ved ydelse af rentegodtgørelse bør på denne baggrund under alle omstændigheder føre til en hurtig afgørelse, hvad enten godtgørelsen ydes eller eventuelt nægtes;

der bør nedsættes et udvalg sammensat af repræsentanter for medlemsstaterne, som skal bistå Banken ved udførelsen af de opgaver, der påhviler den ved gennemførelsen af denne forordning;

Rådet vedtog den 5. juni 1984 og den 16. maj 1989 resolutioner om samordning af samarbejdspolitik og -aktioner i Fællesskabet.

Traktaten indeholder ikke anden hjemmel for vedtagelsen af denne forordning end artikel 235 —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Ved iværksættelsen af bistanden til modtagerlandene sørger Kommissionen for, at de retningslinjer for det finansielle og faglige samarbejde, som er fastlagt sammen med disse lande inden for rammerne af den nye Middelhavspolitik og ajourføringen heraf, og den af Rådet fastlagte politik for udviklingssamarbejde finder anvendelse.

Artikel 2

1. For at sikre sammenhæng mellem samarbejdsforanstaltningerne og forbedre deres komplementaritet udveksler medlemsstaterne, Kommissionen og Banken alle hensigtsmæssige oplysninger om de finansieringer, som de agter at foretage.

Som led i denne udveksling af oplysninger undersøges det, hvilke muligheder der foreligger for samfinansiering.

2. Desuden giver medlemsstaterne, Kommissionen og Banken i det i artikel 6 omhandlede udvalg hinanden de oplysninger, som de råder over vedrørende anden bilateral og multilateral bistand til modtagerlandene.

⁽¹⁾ EFT nr. C 157 af 15. 6. 1991, s. 7.

⁽²⁾ EFT nr. C 67 af 16. 3. 1992.

Artikel 3

1. Aktioner vedrørende støtte til et strukturtilpasningsprogram gennemføres på grundlag af følgende principper:

- støtteprogrammerne tilpasses den særlige situation i hvert enkelt land og tager hensyn til økonomiske og sociale forhold
- i støtteprogrammerne fastsættes der foranstaltninger navnlig til afhjælpning af de negative sociale og beskæftigelsesmæssige virkninger, som den strukturelle tilpasningsproces kan forårsage, særlig for de dårligst stillede befolkningsgrupper
- hurtig udbetaling er et af støtteprogrammernes vigtigste kendetegn.

2. Følgende kriterier skal være opfyldt, for at et land skal kunne komme i betragtning ved ydelsen af denne bistand:

- landet skal enten iværksætte et reformprogram, der er godkendt af Bretton Woods-organisationerne, eller i samråd med disse organisationer iværksætte programmer, der betragtes som tilsvarende, men hvortil organisationerne ikke nødvendigvis yder finansiell støtte, under hensyn til reformernes omfang og effektivitet i makroøkonomisk henseende
- der tages hensyn til landets økonomiske situation og især gældsbyrdens størrelse samt ydelsernes omfang, betalingsbalancesituationen og valutareserverne, budgetsituationen, den monetære situation, BNP pr. indbygger og arbejdsløshedsniveauet.

3. Aktioner, der vil kunne finansieres, kan f.eks. være:

- a) faglig bistand i tilknytning til det pågældende strukturtilpasningsstøtteprogram på det makroøkonomiske område samt inden for de sektorer, der især berøres af strukturtilpasningen
- b) sektoropdelte eller generelle importprogrammer eller jobskabelsesprogrammer.

4. Importprogrammerne har til formål at bidrage til udvidelse af produktionskapaciteten. De counterpartmidler, som importprogrammerne indbringer, anvendes til finansiering af foranstaltninger, som har til formål at mindske de negative sociale følger af strukturtilpasningen, især gennem oprettelse af nye arbejdspladser.

5. Kommissionen vurderer efter en analyse af situationen i de lande, som er bistandsberettigede i henhold til stk. 2, og ud fra en undersøgelse, der er foretaget på grundlag af de kriterier, som er anført i nævnte stykke, omfanget og effektiviteten af de reformer, der er indledt på de områder, der er omfattet af de pågældende kriterier.

Støtten til strukturtilpasning skal være direkte forbundet med de aktioner og foranstaltninger, som det pågældende modtagerland iværksætter under hensyn til denne tilpasning.

6. Procedurene for tildeling af kontrakter skal være tilstrækkelig fleksible til, at de kan tilpasses modtagerlandenes normale administrative og forretningsmæssige procedurer. I tilfælde inden for den private sektor, hvor det reelt ikke kan lade sig gøre at følge de i protokollerne foreskrevne procedurer, finder artikel 116, 117 og 118 i finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget⁽¹⁾ anvendelse, idet der for hvert enkelt tilfælde udtrykkeligt fastsættes præcise procedurer i forbindelse med de enkelte finansieringsforslag. Dog skal de sædvanlige i protokollerne fastsatte procedurer for offentlige kontrakter følges, når der er tale om import foretaget af staten og halvoffentlige organer.

7. Kommissionen underretter så ofte, det er nødvendigt, og mindst en gang om året medlemsstaterne om gennemførelsen af strukturtilpasningsstøtteaktionerne og om ethvert problem, der måtte forekomme med hensyn til bibeholdelse af retten til bistand.

Artikel 4

1. Finansieringsafgørelser angående projekter eller aktioner, hvortil udgiften afholdes over Fællesskabernes budget, træffes efter nedenstående fremgangsmåder.

2. Finansieringsafgørelser angående andre foranstaltninger end ydelse af rentegodtgørelse i forbindelse med lån, der er ydet af Banken, og tilvejebringelse af risikovillig kapital samt ydelse af lån på særlige vilkår træffes efter fremgangsmåden i artikel 6.

Finansieringsafgørelser angående samlede bevillinger til aktioner vedrørende fagligt samarbejde, uddannelsessamarbejde og handelsfremmende samarbejde træffes efter fremgangsmåden i artikel 6; Kommissionen underretter regelmæssigt det i artikel 6 nævnte udvalg om anvendelsen af de pågældende samlede bevillinger.

⁽¹⁾ EFT nr. L 356 af 31. 12. 1977, s. 1. Finansforordningen er senest ændret ved forordning (Euratom, EKSF, EØF) nr. 610/90 (EFT nr. L 70 af 16. 3. 1990, s. 1).

Afgørelser, som ændrer afgørelser, der er truffet efter fremgangsmåden i artikel 6, træffes af Kommissionen, når de ikke indebærer væsentlige ændringer eller en supplerende forpligtelse på over 20 % af den oprindelige forpligtelse.

3. Finansieringsafgørelser angående ydelse af rentegodtgørelser i forbindelse med lån, der er ydet af Banken, træffes efter fremgangsmåden i artikel 7.

4. Finansieringsafgørelser angående tilvejebringelse af risikovillig kapital og ydelse af lån på særlige vilkår træffes efter fremgangsmåden i artikel 8.

Artikel 5

1. De i denne forordning omhandlede aktioner, der finansieres over Fællesskabernes budget, forvaltes af Kommissionen, idet Banken dog stadig forvalter rentegodtgørelser og transaktioner med risikovillig kapital samt lån på særlige vilkår i henhold til en generalfuld-magt, som Kommissionen har givet den på Fællesskabets vegne i overensstemmelse med artikel 105, stk. 3, i finansforordningen af 21. december 1977 vedrørende de Europæiske Fællesskabers almindelige budget.

2. Mindst en gang om året meddeler Kommissionen og Banken medlemsstaterne de oplysninger, som de har indhentet i de bistandsberettigede lande, om allerede kendte sektorer eller projekter, som vil kunne modtage støtte i henhold til denne forordning.

Artikel 6

1. Kommissionen bistås af et udvalg, benævnt »MED-Udvalget«, der består af repræsentanter for medlemsstaterne, og som har Kommissionens repræsentant som formand. En repræsentant for Banken deltager i dette arbejde dog uden stemmeret.

2. Kommissionens repræsentant forelægger udvalget et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Udvalget afgiver en udtalelse om dette udkast inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyn til, hvor meget det pågældende spørgsmål haster. Det udtaler sig med det flertal, der er fastsat i Traktatens artikel 148, stk. 2, for vedtagelse af de afgørelser, som Rådet skal træffe på forslag af Kommissionen. Ved afstemninger i udvalget tillægges de stemmer, der afgives af repræsentanterne for medlemsstaterne, den vægt, som er fastlagt i nævnte artikel. Formanden deltager ikke afstemningen.

3. a) Kommissionen vedtager de påtænkte foranstaltninger, når de er i overensstemmelse med udvalgets udtalelse.

b) Er de påtænkte foranstaltninger ikke i overensstemmelse med udvalgets udtalelse, eller er der ikke afgivet nogen udtalelse, forelægger Kommissionen straks Rådet et forslag til de foranstaltninger, der skal træffes. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

Hår Rådet ved udløbet af en frist på tre måneder regnet fra forslagens forelæggelse for Rådet ikke truffet nogen afgørelse, vedtages de foreslåede foranstaltninger af Kommissionen.

4. Udvalget vedtager sin forretningsorden med enstemmighed på grundlag af et forslag fra Kommissionen.

Artikel 7

1. For så vidt angår projekter, som finansieres ved lån med rentegodtgørelse, udarbejder Banken et finansieringsforslag i overensstemmelse med sine vedtægter.

Banken anmoder i overensstemmelse med artikel 21 i sine vedtægter Kommissionen om en udtalelse og hører ligeledes det udvalg, der er omhandlet i artikel 9 i denne forordning.

2. Udvalget afgiver en udtalelse om Bankens forslag. Kommissionens repræsentant gør i udvalget rede for Kommissionens holdning til det pågældende projekt og navnlig for, om det er i overensstemmelse med målene i den protokol, der er indgået med det pågældende land, og med de generelle retningslinjer, som Rådet har fastlagt.

Udvalget orienteres endvidere af Banken om de lån uden rentegodtgørelse, som denne agter at yde af sine egne midler.

3. På grundlag af denne høring anmoder Banken Kommissionen om at træffe en finansieringsafgørelse med henblik på ydelse af rentegodtgørelse for det pågældende projekt.

4. Kommissionen forelægger MED-Udvalget et udkast til afgørelse om godkendelse eller i givet fald afvisning af finansieringen af rentegodtgørelsen. Afgørelsen træffes efter fremgangsmåden i artikel 6.

5. Kommissionen sender den i stk. 4 omhandlede afgørelse til Banken, som derefter kan yde lånet, hvis afgørelsen indebærer godkendelse af rentegodtgørelsen.

Artikel 8

1. Banken forelægger et forslag vedrørende finansiering med risikovillig kapital for det i artikel 9 omhandlede udvalg med henblik på en udtalelse. Kommissionens repræsentant redegør i udvalget for Kommissionens holdning til det pågældende projekt, navnlig for, om det er i overensstemmelse med målene i den protokol, der er

indgået med det pågældende land, og med de generelle retningslinjer, som Rådet har fastlagt.

2. På grundlag af denne høring sender Banken forslaget til Kommissionen.

3. Kommissionen træffer finansieringsafgørelsen inden for en passende frist under hensyntagen til projektets beskaffenhed.

4. Kommissionen sender den i stk. 3 omhandlede afgørelse til Banken, som træffer de nødvendige foranstaltninger.

Artikel 9

1. Der nedsættes under Banken et udvalg bestående af repræsentanter for medlemsstaterne, benævnt »Artikel 9-Udvalget«.

Udvalget har som formand repræsentanten for den medlemsstat, som fører forsædet i Bankens Styrelsesråd, og Banken varetager sekretariatsforretningerne. En repræsentant for Kommissionen deltager i udvalgets arbejde.

2. Udvalgets forretningsorden vedtages af Rådet, som træffer afgørelse med enstemmighed.

3. Udvalget udtaler sig med kvalificeret flertal som fastlagt i Traktatens artikel 148, stk. 2.

4. I udvalget tillægges de stemmer, der afgives af repræsentanterne for medlemsstaterne, den vægt, som er fastlagt i Traktatens artikel 148, stk. 2.

Artikel 10

1. Med forbehold af den i artikel 5 omhandlede generalfuldmagt til Banken fører Kommissionen tilsyn med bistandsforanstaltningernes gennemførelse og de

omstændigheder, hvorunder igangværende projekter og aktioner, som finansieres ved denne bistand, gennemføres af modtagerlandene eller af de øvrige eventuelle bistandsmodtagere, der er omhandlet i hver af de protokoller, der er indgået med disse lande.

2. Kommissionen fører ligeledes i snævert samarbejde med de ansvarlige myndigheder i modtagerlandet eller -landene tilsyn med, hvorledes de gennemførte projekter, som er blevet finansieret med fællesskabsbistand, benyttes af bistandsmodtagerne.

3. I forbindelse med de undersøgelser, der foretages i medfør af stk. 1 og 2, undersøger Kommissionen sammen med Banken, i hvilken udstrækning de mål, der er fastlagt i de med modtagerlandene indgåede aftaler og protokoller, er blevet nået.

4. Kommissionen forelægger hvert år Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om bistandsforanstaltningernes gennemførelse, herunder overholdelsen af de i stk. 1, 2 og 3 omhandlede betingelser.

Artikel 11

Kommissionen og Banken evaluerer — hver især for de projekter, som vedrører dem — de væsentligste afsluttede projekter i de forskellige sektorer for at afgøre, om de mål, som blev opstillet under forundersøgelsen af projekterne, er nået, og for at opstille retningslinjer med det formål at gøre den fremtidige bistand mere effektiv. Disse evalueringsrapporter sendes til medlemsstaterne.

Artikel 12

Rådets forordning (EØF) nr. 3973/86 (*) ophæves.

Artikel 13

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Luxembourg, den 29. juni 1992.

På Rådets vegne

Jorge BRAGA DE MACEDO

Formand

(*) EFT nr. L 370 af 30. 12. 1986, s. 5.